

Sygn. akt V U 471/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Patrycja Kinder

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2017 r. w Kaliszu

odwołania K. E.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 2 lutego 2017 r. i 15 marca 2017 r. Nr (...)

w sprawie K. E.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie kapitału początkowego

1. Zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 2 lutego 2017 i 15 marca 2017 r. znak (...) w ten sposób, że ustala, iż podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne odwołującego K. E. przy obliczeniu wartości kapitału początkowego, za 1972 r. stanowi kwota 13281 zł, za 1973 r. – kwota 20880 zł, za 1975 r. – 28080 zł, za 1976 r. – kwota 31320 zł.

2. W pozostałym zakresie odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lutego 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. ustalił K. E. wartość kapitału początkowego. Przy jego obliczeniu, ZUS przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za 1972 r. w kwocie 7 870,97zł, za 1973 r. – w kwocie 12 000,00 zł, za 1975 r. i za 1976 – w kwocie po 14 440,00 zł za każdy rok.

Kolejną decyzją – z dnia 15 marca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego w oparciu o przedstawione stawki osobistego zaszeregowania podnosząc brak danych o ilości faktycznie przepracowanych przez wnioskodawcę godzin.

Od powyższych decyzji odwołanie złożył K. E., domagając się ich zmiany w części odnoszącej się do 1972 r., 1973 r., 1975 r. i 1976 r. i uwzględnienia przy obliczaniu kapitału początkowego zarobków osiągniętych w (...) w O. poprzez przemnożenie stawki osobistego zaszeregowania przez normatywną ilość roboczogodzin przypadających w poszczególnych miesiącach i doliczenie premii regulaminowej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Odwołujący K. E. od 8 maja 1972 r. zaczął pracę (...) w O. Pracował tam do 30 kwietnia 1980 r. Odwołujący pracował tam jako ślusarz remontowy w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 31 maja 1978 r. a następnie aż do rozwiązania stosunku pracy – w niepełnym wymiarze czasu pracy. Przy zatrudnieniu, pracodawca ustalił dla odwołującego stawkę miesięcznego zaszeregowania w kwocie 9,50 zł za godzinę. Określono również wysokość premii według procentowego przelicznika wynoszącego 20%. Kolejnym dekretem płacowym pracodawca podwyższył odwołującemu stawkę osobistego zaszeregowania do kwoty 10,50 zł za godzinę, poczynając od 2 listopada 1973 r. Od 1 kwietnia 1974 r. obowiązująca dla odwołującego stawka osobistego zaszeregowania wynosiła 12,00 zł za godzinę a od 1 lipca 1976 – 15,50 zł za godzinę.

dowód: angaż do pracy z 8.05.1972 r., dekrety płacowe, zaświadczenia kwalifikacyjne, umowa z 31 maja 1978 r. w aktach osobowych.

Odwołujący w tym zakładzie do dnia 31 maja 1978 r. wykonywał pracę każdego dnia roboczego w pełnym wymiarze czasu pracy. Od poniedziałku do piątku czas pracy na jednej zmianie wynosił 8 godzin dziennie a w soboty – 6 godzin.

dowód: zeznania świadków: M. P. (1), M. P. (2), zeznania odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 173 § 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. Nr 39 z 2004r., poz. 353) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31.12.1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub, za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy, uwzględniając okresy składkowe wymienione w art. 6 ustawy i okresy nieskładkowe wymienione w art. 7.

Zgodnie z art. 174 ust. 3 wymienionej ustawy podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15,16,17 ust 1 i 3 oraz art. 18 cytowanej ustawy, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Sposób dokumentowania zarobków wynika z przepisu art.117 ust 5 wymienionej ustawy i przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr. 10 poz. 49) . Dowodem stwierdzającym wysokość zarobków są listy płac, angaże, wpisy do legitymacji ubezpieczeniowej, zaświadczenia Rp7 wystawione przez pracodawcę i inne dokumenty, z których wynika wysokość wynagrodzenia i fakt jego pobrania.

Odwołujący w 1972 r. pozostawał w zatrudnieniu od 8 maja aż do końca roku kalendarzowego. W kolejnych latach – 1973 - 76 przez cały rok kalendarzowy. W badanym okresie odwołujący wykonywał pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Odwołujący udokumentował przyznaną mu stawkę osobistego zaszeregowania. Odwołujący w wymienionym latach był ubezpieczony i od jego wynagrodzeń odprowadzano składki na ubezpieczenie społeczne. Brak jest podstaw aby odmówić odwołującemu uwzględnienia w obliczaniu kapitału początkowego zarobków z objętych badaniem lat albowiem przyznane składniki wynagrodzenia ustalone były co prawda w stawce godzinowej to jednak dodatkowy materiał dowody w postaci zeznań świadków pozwala na ustalenie wysokości wynagrodzenia zasadniczego poprzez przemnożenie stawki godzinowej przez normatywną liczbę roboczogodzin przypadających w miesiącu. Sąd przyjął liczbę 180 jako odpowiadającą liczbie roboczogodzin w miesiącu dla pracownika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy. W ten sposób odwołujący uzyskał w miesiącach: maj 1972 r. wynagrodzenie w kwocie 1 311,00 zł (9,50 zł x 138 roboczogodzin), od czerwca do grudnia 1972 r. – wynagrodzenie po 1 710,00 zł (9,50 zł x 180). W okresie styczeń – październik 1973 r. odwołujący uzyskał wynagrodzenie zasadnicze w kwocie po 1 710,00 zł za każdy miesiąc a w okresie listopad – grudzień 1973 r. – po 1 890,00 zł (10,50 zł x 180). W 1975 r. w okresie styczeń – kwiecień odwołujący uzyskał wynagrodzenie po 2 160,00 zł (12,00 x 180) a w okresie do maja do grudnia – po 2 430,00 zł (13,50 x 180) miesięcznie. W 1976 r. w okresie styczeń – czerwiec odwołujący uzyskał wynagrodzenie po 2 430 zł za każdy miesiąc a od lipca do grudnia – po 2 790,00 zł (15,50 zł x 180) miesięcznie. W ten sposób wynagrodzenie roczne odwołującego za 1972 r. wyniosło kwotę 13 281,00 zł, za 1973 r. – 20 880,00 zł, za 1975 r. – 28 080,00 zł, za 1976 r. – 31 320,00 zł.

Istniały więc warunki aby w miejsce minimalnego wynagrodzenia za pracę przyjmowanego do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia za wskazane lata przyjęte zostały kwoty obliczone w podany wyżej sposób.

Zaskarżona podlegała więc zmianie w myśl art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. poprzez orzeczenie jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie odwołanie zostało oddalone albowiem w tej części wnioskodawca wnosił o doliczenie do wynagrodzenia zasadniczego premii. Żaden dokument znajdujący się w aktach osobowych odwołującego odnoszący się do objętych badaniem lat, nie wskazuje na charakter premii. Nie wskazuje także od jakiej wielkości ten składnik ma być liczony. Powyższe elementy oraz brak jakichkolwiek zasad premiowania a w szczególności warunków na jakich odwołujący mógł uzyskać prawo do tego składnika, nie pozwala na doliczenie do ustalonych w powyższy sposób kwot miesięcznego wynagrodzenia dalszych kwot według reguł zaprezentowanych w odwołaniu. W tej części odwołanie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu o czym sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku.